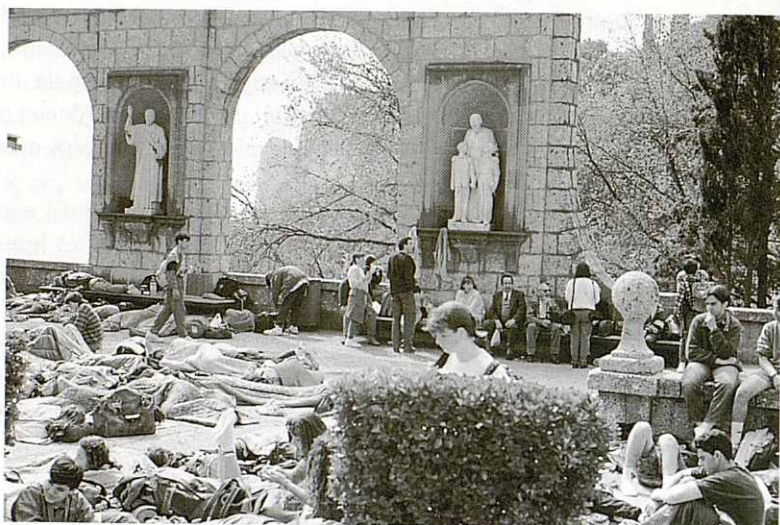

Visita a Montserrat

T. Ventura

A l'arribada a Montserrat, ens trobem un munt d'excursionistes que han fet una marxa des de Barcelona

Avui és un dia, per a nosaltres, molt especial. Amuntegats dalt del telefèric que ens puja des del monestir de Montserrat a Sant Joan, ningú no s'imagina qui és aquell vellet que ve amb nosaltres.

Quan el cremallera s'atura a dalt, la gent baixa però s'encanta a l'estació o bé entrem tot seguit al bar de la miranda però Riccardo Cassin, sense aturar-se, surt del brogit i ens pregunta cap a on, i enfilem immediatament el camí de Sant Jeroni. El nostre il·lustre personatge no para de mirar amunt i avall d'aquesta muntanya màgica que ell ja havia visitat cap allà els anys 60 i de la qual va tenir l'ocasió d'escalar la Gorra Frígia. Tot fent camí palpa les pedres, s'atura quan veu cordades progressant per alguna d'aquelles sense fi d'agulles i parets, fa moltes fotografies, etc. Avancem a poc a poc perquè, des de fa cosa d'un any, té problemes en un genoll, sembla que és cosa d'artrosi, i camina ajudat d'un bastó. Com que veiem que pateix una mica li demanem si vol tornar enrera i donar per finalitzada l'excursió. Immediatament entenem que quasi l'hem ofès. És tota una llarga vida fent muntanya i moltíssimes vegades fins a límits extrems i, en conseqüència, sap patir quan cal fer-ho. Mentre caminem anem fent comentaris ben distesos del que ens envolta: Gorra Frígia, la Prenyada, la Panxa del Bisbe, l'Elefant, els Flautats, el Cavall, etc., fins que arribem al Mirador, dalt del qual aprofitem per ganyipar una mica i reposar un xic tot gaudint de la panoràmica que ens envolta. Quan reprenem el camí de retorn ens sorprenen els dos nens que ens acompanyen, un de 9 anys i un altre de 7 els quals no paren de fer preguntes a Riccardo Cassin sobre la pel·lícula que vàrem veure ahir de l'ascensió al